

Je li ugrožena politika modernog hrvatskog suverenizma?

Politički komentar: Mario Kapulica

str. 4–5

Najavljujemo: 13. srpnja unutarstranački izbori u HDZ-u!

HDZ

Broj 23, lipanj 2024.

Središnje glasilo HDZ-a

SNAGA ZAJEDNIŠTVA

Foto: Marko Papić / PIXSELL

Umijeće pobjede!

Uvodnik

Umijeće pobjede

Glavni urednik
dr. sc. Ivica Miškulin

Ako je vjerovati mrežnim izvorima, onda je poznata uzrečica „dabogda živio u zanimljivim vremenima“ prvi put spomenuta u nekom pismu engleskog diplomata iz prve polovice 1930-ih. Taj je diplomat, kako sam navodi, od prijatelja čuo da se radi o uobičajenom obliku prijekora koji se u Kini upućuje neprijatelju. Imajući na umu tadašnje napete međunarodne prilike, još je dodao: „Zaista, teško je naći vrijeme koje je više obilježeno nesigurnostima od ovog našeg“. Kasnija su istraživanja, međutim, pokazala da Kinezi doista rabe sličnu upadnicu, ali da u stvarnosti glasi: „Bolje živjeti kao pas u mirnim vremenima, nego kao čovjek u nesigurnim“. U svakom slučaju, kako bi mogli primijetiti ljudi današnjice, ni aktualna nisu ništa manje zanimljiva!

Doista, pozivam čitatelja da se malo dulje zadrži na sljedećem nizu (koji sadržava najvažnije međunarodne i domaće događaje te procese od 2020. do danas): pandemija koronavirusa, financijska kriza uzrokovana pandemijom (*Great Lockdown* ili Veliko zatvaranje), razorni potresi u Petrinji i Zagrebu, ruska agresija na Ukrajinu, energetska kriza uzrokovana ruskom agresijom na Ukrajinu te aktualni izraelsko-palestinski sukob. Zanimljiva vremena, zar ne?

Mrežno izdanje Hrvatske enciklopedije termin umijeće definira kao sposobnost svjesnoga primjenjivanja znanja stečena čestim ponavljanjem. Mi, pak, smatramo da savršeno odgovora aktualnom političkom trenutku Hrvatske gdje se s jedne strane nalazi HDZ, koji očito umije (tj. zna i zna kako), a s druge opozicija koja očito ne umije (tj. ne zna, pa onda, naravno, ne zna ni kako).

U spomenutom razdoblju – dakle kad su ratovi, prirodne nepogode i krize gotovo svake vrste (u domaćem dvorištu treba svakako još dodati raniji slom Agrokor i bankrot brodogradilišta) – Hrvatsku vode vlade HDZ-a na čelu s Andrejem Plenkovićem. S kakvim učinkom? S takvim da su sve navedene gospodarske, financijske i sigurnosne krize uspješno prevladane, a državi i društvu omogućen očit i posvemašnji napredak. Neusporedivo smo bolji u svemu negoli smo bili u ljeto 2016.

Andrej Plenković i njegove vlade, dakle, znaju prebroditi krize, a pritom još znaju i kako unutar tog (nazovimo ga tako

u ovoj prilici) stabilizacijskog procesa ojačati, unaprijediti te modernizirati Hrvatsku. Sljedeći primjeri izvrsna su potvrda navedenog: danas je, naime, više nego ikad prije poželjno ulagati u Hrvatsku, unutar Europske unije imamo ulogu koja je često iznad okvira naše stvarne snage, a neumoljivo napredujemo prema standardu razvijenijih država Europe.

Nadalje, Andrej Plenković i HDZ pokazali su u travnju ove godine i da – u odnosu na konkurenciju – znaju i daleko najbolje politički misliti. Treća uzastopna pobjeda na saborskim izborima jedinstveno je izvrstan rezultat i u domaćim i u europskim okvirima, a ostvaren je u jedinstveno nepovoljnom političkom kontekstu (neustavna mobilizacija lijeve opozicije oko Zorana Milanovića, neravnopravan tretman HDZ-a u medijima te izraženi radikalizam i ljevice i desnice). Usporedivo s devedesetim godinama prošloga stoljeća, HDZ je danas stranka nesumnjivo pobjedničkog karaktera, što je upravo potvrđeno pobjedom i na izborima za Europski parlament.

Mrežno izdanje Hrvatske enciklopedije termin umijeće definira kao sposobnost svjesnoga primjenjivanja znanja stečena čestim ponavljanjem. Mi, pak, smatramo, da savršeno odgovora aktualnom političkom trenutku Hrvatske gdje se s jedne strane nalazi HDZ, koji očito umije (tj. zna i zna kako), a s druge opozicija, koja očito ne umije (tj. ne zna, pa onda, naravno, ne zna ni kako).

Drugim riječima, HDZ je do treće uzastopne pobjede na saborskim izborima, kao i do velike pobjede na izborima za Europski parlament, došao jer je kapitalizirao domaće uspjehe postignute u razdoblju 2016. – 2020., jer je pokazao da je jedina relevantna domaća politička snaga napredne europske usmjerenosti i jer je uspio uvjeriti dovoljan broj birača da su lijeve i desne alternative naprosto nedovoljno ozbiljne, a time i štetne za budućnost Hrvatske.

HDZ u Europi: 6 mandata!

Sadržaj

Str. 4

Mario Kapulica: Je li ugrožena politika modernog hrvatskog suverenizma?

U korijenu raspojasanog djelovanja oporbe proteklih osam godina bio je izostanak snažnog odgovora HDZ-a

Str. 6

Mario Kapulica: Vrijeme je za stranku!

Evo, sad ponavljam da mogu slobodno govoriti i zazivam onu ništariju da prati što će mi se dogoditi jer unutar stranke iznosim svoj stav.

Str. 8

Utabanim stazama. Uz formiranje šesnaeste Vlade Republike Hrvatske

Predsjednik HDZ-a Andrej Plenković treći puta zaredom preuzima najodgovorniju dužnost u državi

Str. 10

Iz tabora pobjednika

Pobjednička atmosfera u slikama

Str. 12

Mario Kapulica: Hrvatska demokratska zajednica: Tuđmanova stranka!

Tuđman je igrao na „sve“ i na „sad“ svjestan da, koliko god cijena bila visoka, ovoga puta ne postoji varijanta u kojoj bi neupitna volja hrvatskog naroda, koju smo osjećali, bila nadvladana.

Str. 14

Umijeće pobjede (2): HDZ 2000.-2024.

Izborna postignuća HDZ-a

Str. 16

Samo ovakva, uspješna Hrvatska dokaz je da smo devedesetih bili u pravu

Ivica Tafra u razgovoru s Ivanom Pnjakom

Str. 18

Rasplinjavanje oporbe

Peđa Grbin je mjesec dana nakon formiranja vlade odustao od pregovora s DP-om!

Str. 20

A sada – predsjednički izbori

Nadamo se da Vladimir Vladimirovič Putin i Milorad Dodig neće imati komu čestitati na pobjedi jer novi predsjednik države neće biti Zoran Milanović. I da će mandat onoga koji se „ćerao do kraja“ uskoro završiti. Bilo i ne ponovilo se!

Str. 22

Riječ oporbe

Tako su govorili Zoran Milanović, SDP, MOST, Možemo!, Centar et comp

Politički komentar

Je li ugrožena politika modernog hrvatskog suverenizma?

U korijenu raspojanog djelovanja oporbe proteklih osam godina bio je izostanak snažnog odgovora HDZ-a

Mario Kapulica

Prije pet godina (u listopadu 2019.) započeli smo pripreme koje su rezultirale pokretanjem danas središnjeg stranačkog glasila HDZ-a. U prvom broju obećali smo „promicati program naprednog hrvatskog domoljublja, društvene modernizacije te napretka i europskog usmjerenja...“ Ta je poruka suvremenosti, utemeljena na svim dobrim iskustvima iz povijesti HDZ-a, postala važna u formuliranju programa i politike modernog hrvatskog suverenizma. Je li ta politika nakon izbornih rezultata došla u krizu?

Ostajemo na programu očuvanja, izgradnje i modernizacije države, a to znači i othrvati se svim pokušajima promjene smjera politike HDZ-a i smjera Hrvatske.

U drugoj polovini te 2019. godine bila je to zadaća koju je predsjednik stranke istaknuo u svom prvom obraćanju našoj publici, u prvome redu utemeljiteljima jer je tada „Snaga zajedništva“ bila glasilo namijenjeno njima. Zato valja postaviti dva pitanja: prvo, koliko smo ostali i drugo, jesmo li se othrvati ili se još hrvamo? Nema nikakve sumnje da usmjerenost na aktualna pitanja hrvatskog društva, poput gospodarskog

razvoja, socijalne uključenosti i međunarodnog položaja Hrvatske znači jačanje, a ne slabljenje Tuđmanove ideološke doktrine. Ne samo zato što takva politika jasno pozicionira HDZ kao stranku desnog centra nego i zato što onaj tko nije fokusiran na hrvatsku budućnost nikako ne može reći da djeluje pod maksimumom „Sve za Hrvatsku – Hrvatsku ni za što!“ Jer što si u stanju dati Hrvatskoj ako ti njezina budućnost nije u fokusu? Uistinu, koliko se posvećuješ Hrvatskoj ako se svjesno odričeš politike usmjerene na njezinu budućnost jer želiš zadržati svoje mjesto u povijesti?

Doprinos utemeljitelja

S ovim vremenskim odmakom usuđujem se ustvrditi da je upravo to najveći doprinos Zajednice utemeljitelja. Kao dio stranke koji je po svom sastavu i deklariranim ciljevima najviše usredotočen na tradicionalne vrijednosti i baštinu iz Tuđmanova razdoblja, utemeljitelji tu maksimu nisu zaboravili. Tuđmanu ćemo, koliko god napravili za Hrvatsku, uvijek ostati dužni jer on je arhitekt samostalne i suverene Hrvatske i utemeljitelj Hrvatske demokratske zajednice. Sve naše pobjede posvećujemo njemu jer nas je on naučio pobjeđivati i jer smo sve ključno u životu ove nacije postigli na temelju njegove životne i političke filozofije, upravo pod kredom koji smo nakon njegove smrti uklesali u kamen. Ali to ne bi bilo dovoljno da ga on za života nije trajno usadio u naša srca.

Te 2019. Andrej Plenković je rekao: „Naša je uloga zato stvoriti zdravo okruženje u kojem će se političke stranke nadmetati u borbi za boljitak hrvatskog čovjeka, hrvatskog društva i države, u okviru zdrave, višestranačke, parlamentarne demokracije.“ Nažalost, nismo u tome uspjeli. Iako su naši uspjesi velebni, izostalo je to zdravo okruženje koje je trebalo biti stvoreno. Treba istaknuti ipak da je krivnja za to ponajmanje na nama. Zbog sad već uobičajenog nepriznavanja izbornih rezultata koje već dugih osam godina prakticiraju oporbene stranke iščezla je elementarna pristojnost. Izgubila se negdje u bespućima oporbenog nadmudrivanja garniranog neprikrivenim bijesom i strastvenom mržnjom. Iz nasrtaja na predstavnike državne vlasti nestao je minimum političke korektnosti. Laž usmjerena na sotonizaciju HDZ-a postala je političko sredstvo za ostvarivanje ciljeva koji nikakve veze s

Foto: Hrvoje Jelavić / PIXSELL

Hrvatskom nemaju. Nekad se lagalo da ne povrijediš drugog, danas se laže da bi ga se povrijedilo. Svjesno izrečenih neistina i obmana je toliko da ti ni autogeni trening ne može pomoći da provedeš ijedan dan u Saboru bez osjećaja nemoći.

Previše je onih koji laž rabe kao stalnu tehniku u odnosima s drugima, nerijetko kao strategiju za postizanje ciljeva. Pa onda i taj ton!!! On je uvijek viši i oštiji nego što bi u normalnoj raspravi trebao biti. Ostat će mi uvijek u pamćenju nabrekle vratne žile oporbenih prvaka ove discipline. Pa tek kvalifikacije!!! Gotovo pa je nastao čitav novi rječnik novokomponiranih uvreda. Zašto? Čemu to? To je pitanje koje će me uvijek mučiti i sumnjam da ću ikada naći pravi odgovor. Kaže Wikipedija da je „laž povezana s iluzijom, prijevarom i nesposobnošću podnošenja onoga što nam se događa u životu.“ Možda i u tome ima nešto.

Lijevo i desno laganje

I ova vlada predvođena HDZ-a stvorena je na temelju volje hrvatskih birača. Treći put zaredom. Uza sve svoje neporecive uspjehe (a možda i baš zbog njih) te uz više nego očigledan napredak Hrvatske u proteklih osam godina Andrej Plenković bacao je u očaj podjednako i ljevicu i desnicu. A oni su se natjecali tko će ga snažnije osporiti. Osam su godina vodili mrtvu trku za primat u žestini napada na ama baš sve što je radio. I nikako im nije išlo u glavu da odustati neće. Da neće „pobjeći u Europu“. Da neće odustati od Hrvatske, nego će joj ostati do kraja posvećen. Teško mi je reći tko mi je išao više na živce, ali znam tko me više žalostio. To su oni koji su ga doveli u pitanje s tobože desnih pozicija. Koji su i njemu i HDZ-u osporavali identitet i suštinu. Koji su pri tome često svojatali Tuđmana a da Tuđmana nikada nisu shvatili. Pa su ga išli, poput nekih naših jalnuša iz devedesetih, i u ovo novo vrijeme dijeliti na pola. „Jedan je Tuđman do 1995., a drugi nakon toga“, govorili su oni koji su Tuđmana osporavali jer nikada nisu ništa shvaćali. Ne ide to tako! Tuđman je jedinstvena i cjelovita pojava na političkoj sceni i samo se oni koji su u stanju sagledati ukupnost njegova djelovanja mogu pozivati na

njega. Destruktivni utjecaj takvih oduvijek je za mene bio porazniji nego onaj Zorana Milanovića i njegovih jataka te snažne višerazinske potpore koju su tim njegovim nastojanjima davale sve nazadne ljevičarske snage koje su htjele da netko povjeruje kako je njihovo natražnjaštvo zapravo „progresivno“, a njihova mržnja „otvorena i inkluzivna“. To da nas takvi ne vole, da nas mrze, da nas napadaju, to se u očima jednog HDZ-ovca podrazumijeva. Jer nas ništa od onoga što takvi rade ne dovodi do pitanja čime smo to zaslužili. Naprotiv.

Danas se suverenizam dokazuje upravo na temama kojima se HDZ bavi na prijelazu iz drugog u treće desetljeće 21. stoljeća.

No desnica!?! Otkud se ona našla tu? Kako je nadošla na Milanovićeve protuustavne i protuhadezeovske postavke uz istodobnu poruku da će nas oni, takvi kakvi jesu, vratiti – ni manje ni više – nego na „postavke Franje Tuđmana“? Oni? Veliki desničari i Hrvati? I to uz onu smiješnu poruku tobože „zdravim snagama u HDZ-u“ da im se u tome pridruže. Uz poruku onima „poštenima“ među nama da ih u tome podrže? To su zapravo najnepošteniji pokušaji kojima su prizivali najnepoštenije među nama da im se pridruže ne samo u rušenju nego i u krivotvorenju Tuđmanova naslijeđa.

Prilika za bolji HDZ

U korijenu oporbenog raspojasanog djelovanja proteklih osam godina bio je, po mom mišljenju, izostanak našeg snažnog odgovora. Da bismo „mi“ snažnije odgovarali, moramo imati snažne pojedince koji će to činiti bez straha. I na to mislim kada tvrdim da smo „mi“ takvima dopustili da se raspojasaju. Nismo stvorili dovoljno takvih pojedinaca. Jer puno je stresnih situacija u kojima, tako bar znanost kaže, „automatski dolazi do pokretanja fiziološkog mehanizma koji stres prepoznaje kao opasnost, što je poruka živčanom sustavu da pripremi tijelo za borbu ili bijeg“. Koliko smo se u takvim situacijama borili, a koliko bježali? To zna svatko od nas za sebe, ali se to očima promatrača primjećuje i na općoj razini. Nismo, po mom mišljenju, dovoljno osnažili to naše „ja“ pa se pristrano i ostrašćeno ljevičarenje provuklo prema dijelu biračkog tijela kao moderno i napredno premda ničega zajedničkoga sa suvremenim svijetom nema. Nadati se je da im oni drugi, tobože desni, pri tome više neće pomagati.

To je, naime, uvjet da ostvarimo svoju ulogu – ako je, naravno, naša uloga „stvoriti zdravo okruženje u kojem će se političke stranke nadmetati u borbi za boljitak hrvatskog čovjeka, hrvatskog društva i države, u okviru zdrave, višestranačke, parlamentarne demokracije“. Do sada to nismo uspjeli i zbog toga što nam i takozvana „desnica“ i takozvani „desni mediji“ nisu to dopuštali. Neki će sada reći: kako nisu? Pa zar nisu oni, često se pozivajući i na samoga Tuđmana, tijekom proteklih osam godina isticali vrijednosti do kojih i mi držimo? Moj je odgovor da nisu. Istina ili laž? Teško da ćemo se oko toga složiti. Ali nije ni to kraj svijeta, važno je da o tome možemo razgovarati. I da politika modernog hrvatskog suverenizma živi, osnažena voljom hrvatskih birača, te nadilazi okvire samog HDZ-a kao njezina tvorca i glavnog promotora.

Aktualno HDZ

Vrijeme je za stranku!

Evo, sad ponavljam da mogu slobodno govoriti i zazivam onu ništariju da prati što će mi se dogoditi jer unutar stranke iznosim svoj stav.

Mario Kapulica

Već se pomalo uvriježilo da se mediji koriste nekim „visokopozicioniranim izvorima“ iz vrha ili bliskih vrhu Hrvatske demokratske zajednice kako bi u javni prostor ubacili nevjerojatne koloplete različitih konstrukcija protiv stranke. Kad sam nedavno u jednom tjedniku pročitao hrpu takvih laži, ipak sam ostao zatečen jednom formulacijom: „Saznali smo to od jednog visokopozicioniranog dužnosnika koji je iz lojalnosti prema stranci odlučio ostati anonimn!“ Iz lojalnosti prema stranci!? Pa dajte, molim vas!!!

Premda sam se u politici svačega nagledao, nakon ovoga sam ipak pomislio: pa tko je ovdje lud? Otkad je to u mojoj stranci iskazati svoje mišljenje herojsko djelo? Kakvi su to junaci koje od pomisli da to naprave oblijeva znoj pa se onako preznojeni intimno povjeravaju novinarima koji HDZ ne mogu smisliti. Priznajem, iskreno sam poželio dograbiti se s tim lažovom koji anonimno blati stranku i još pri tome – skrivajući svoj kukavički identitet – kaže da to radi u interesu stranke. Ali to nije moguće jer je ništarija anonimna. I ta se anonimna ništarija anonimno požalila baš mediju koji sveudilj napada sve što iz njegove stranke dolazi tvrdeći kako se on s ovom politikom ne slaže ali se, eto, „na sjednicama stranačkog vodstva ne smije ništa reći“. Na iduću sjednicu predsjedništva nisam došao. Nakon osam godina tijekom kojih sam često iznosio svoje mišljenje i zastupao stajališta do kojih držim odlučio sam da je to bolje nego dati si oduška i pokušati kukavicu izvesti na čistac. Čemu zamarati poštene ljude jednom ništarijom.

Inače, problem nelojalnosti prema stranci nije nepoznata kategorija. Ima nas svakakvih i nije nikakvo čudo da se oko nekih stvari ne slažemo. Ali da netko tko je proveo tisuće sati na stotinama sjednica na kojima, bez iznimke, Andrej Plenković čak i nakon okončanih rasprava govori: „Ima li još netko tko želi reći bilo što, o bilo kojoj temi?“ anonimno iznosi kako njemu jadnom nije dopušteno govoriti, to je ipak previše. Kako bih tom bijedniku dokazao da laže, odlučio sam napisati ovaj tekst umjesto da danas, post festum, nabrajam

sve one primjere istupa u kojima sam otvoreno govorio o političkim i stranačkim pitanjima, i na širim sjednicama i na brojnim sastancima užeg vodstva. O kojima, uostalom, gođinama i pišem. Da vidimo što se može, a što ne i o čemu to ovisi! O onome pred kojim se govori ili o karakteru onoga tko ima potrebu nešto reći, a ne kaže?

Lavovi s karakterom: gdje su?

U kasnim noćnim satima, prilikom jedne od mnogih kriza s kojima smo se suočavali (ali ih i rješavali), nakon dugih razgovora u Banskim dvorima rekao sam predsjedniku stranke (koji zbog pasivnosti mnogih od nas preuzima previše toga na svoja leđa), onako da ga utješim: „Bolje je, Andrej, stado ovaca koje vodi lav, nego krdo lavova koje vodi ovca.“ Naravno, on je dobro shvatio da ne mislim da su naši članovi ovce, nego upravo suprotno. U mnogim sredinama naše lavove, kojih itekako ima, nema tko voditi, barem ne ni približno hrabro i odlučno kao što to on čini na nacionalnoj razini. Evo, sad isto to ponavljam i zazivam onu ništariju s početka teksta da prati što će mi se dogoditi jer unutar stranke iznosim svoj stav.

Ponovit ću: ne slažem se da je za HDZ dovoljno imati superpredsjednika koji na sebe preuzima svu odgovornost ako mi ostali tu odgovornost nećemo i ne želimo dijeliti – unatoč tomu što njegove odluke podržavamo, ako tu politiku nećemo braniti – unatoč tomu što u njoj sudjelujemo.

Ne bi me, naravno, začudilo da se taj anonimni junak onako anonimno požali predsjedniku kako tako govoriti nije dobro jer su ama baš svi naši dužnosnici, uključujući i njega, na visini zadatka. Ponovit ću: ne slažem se da je za HDZ dovoljno imati superpredsjednika koji na sebe preuzima svu odgovornost ako mi ostali tu odgovornost nećemo i ne želimo dijeliti – unatoč tomu što njegove odluke podržavamo, ako tu politiku nećemo braniti – unatoč tomu što u njoj sudjelujemo. I

tvrdim da je to naša odgovornost, ali i da ni on od te odgovornosti nije izuzet.

Tijekom prve godine izlaženja *Snage zajedništva* odlučili smo postaviti nekoliko pitanja svim čelnicima stranačkih županijskih odbora (to su oni o kojima u politici uvelike ovisi mnogo toga, a posebice lokalni izbori). Naime, nakon što Kolinda Grabar Kitarović nije osvojila drugi mandat, uslijedili su izbori za europski parlament na kojima smo osvojili četiri mandata umjesto očekivanih pet. Anonimni junaci, poput lika s početka priče, punili su medijske natpise tezama o pogrešnom smjeru HDZ-a i potrebi zaokreta. Pretpostaviti je da takve teze nisu iznosili i zastupali da bi ih se zanemarilo, nego da bi se o njima raspravljalo.

Zato smo u jednom broju pitali najodgovornije lokalne čelnike (županijske predsjednike) je li problem u politici i smjeru HDZ-a ili u tome što tu politiku i smjer nismo dovoljno zastupali? Postoji li neka druga pozicija, osim tadašnje pozicije desnog centra, za koju misle da bi bila prihvatljivija većini biračkog tijela? Ako postoji, koja? Još nisu pristigli ni prvi odgovori na ovo uredničko pitanje, a već su u dnevnom tisku i na portalima osvanuli, naravno anonimni, junaci koji su se požalili da ih se pitaju „želi izvesti na čistac“ i da im se „crta meta na čelu“!!! Halo!!! Vi to ozbiljno? Postavljaju se teze u javnom prostoru, u čemu nesumnjivo sudjeluju ljudi iz HDZ-a; te su teze usmjerene protiv članstva koje vi vodite, a vi to ne biste komentirali?! Anonimno i u javnim medijima – da, s imenom i u stranačkom glasilu – jok. Mašala, rekli bi u Bosni!

Idemo dalje. Je li moguće reći da se stranka opustila, nakon svih povijesnih i uzastopnih pobjeda, nezapamćenih još od devedesetih? A zašto to ne bi bilo moguće reći? Evo, kažem to iako osobno mislim da je bedastoća tvrditi da Plenković dobro vodi vladu, gospodarstvo, ekonomiju i vanjsku politiku, ali ne vodi dobro HDZ. Vodi ga on odlično, ali „ubijamo“ čovjeka tjerajući ga da prečesto igra sam: i u napadu i u obrani, i to ama baš svaku utakmicu i u lokalnoj i u nacionalnoj i u europskoj ligi. Ponekad imam dojam da sam sebi daje zadatke i onda nas na sjednicama referira o tome kako ih je i u kojoj mjeri ispunio. Iskreno mu se čudim kako olako prelazi preko mnogih situacija iskazane političke i organizacijske nesposobnosti, pa i političke neloyalnosti. Ne prema njemu osobno (premda i toga ima), nego prema stranci i njezinim interesima.

No HDZ-u generalno ide dobro i prirodno je da se u takvim okolnostima lakše prelazi preko svega, kao što je potpuno očekivano da mnogi daju potporu onomu što daje rezultate pa nekad izostane rasprava i o pokojem ozbiljnijem pitanju. Trebam li se u takvim okolnostima zabrinuti za onoga koji kaže da ne smije ili nema priliku nešto reći? Apsolutno ne. Ali ću se itekako zabrinuti ako takvih ima više jer bi to značilo da u svojoj jezgri imamo ljude koji nisu zaslužili biti u njoj i koji svojim oportunističkim ubijaju čitavu stranku. Pa nije Andrej kriv što im fali ta karakterna osobina – kažu ono što misle.

„Zato mi i jesi savjetnik!“

Sjećam se, u prvim godinama Plenkovićeva mandata, u kojima je osigurao iznenađujuću pobjedu i dolazak na vlast, neki su nezadovoljnici pokušavali nametnuti tezu da sam HDZ i

ne bi bio tako loš, ali bez Plenkovića. Danas takvih gotovo da i nema, jer uistinu moraš biti male pameti da ne vidiš koliko čovjek osobno pridonosi našim i hrvatskim uspjesima. Njegov je doprinos tolik da sam zabrinut što će biti kad jednoga dana prestane nadoknađivati sve naše nedostatke. A za to je i sam kriv. I nemam nikakva problema reći da stranka mora biti efikasnija, a njezini dužnosnici na svim razinama znatno političniji jer samo ljudi s karakterom i prepoznatljive političke važnosti mogu dobivati utakmice za Hrvatsku. Za Zagreb. Za Osijek. Za Split ili bilo koji grad ili županiju. A onaj tko te utakmice ne može ni igrati ni dobivati, ne može biti lider.

Andrej Plenković odlično vodi HDZ, ali „ubijamo“ čovjeka tjerajući ga da prečesto igra sam: i u napadu i u obrani, i to ama baš svaku utakmicu i u lokalnoj i u nacionalnoj i u europskoj ligi.

A stranka? Potpuno mi je razumljivo to što predsjedništvo na nacionalnoj razini u pravilu ima stalno jedne te iste točke dnevnog reda: „aktualna politička situacija“ i „razno.“ Jedan od razloga je svakako to što se sastaje ama baš svakog tjedna, a tema je toliko da ih je možda najlakše ovako formulirati. Ali imati takve dnevne redove na lokalnim razinama, gdje su sastanci puno rjeđi a o aktualnoj političkoj situaciji se često i ne može reći puno više nego što se već pročitao u novinama ili čulo na vijestima, uistinu je nepotrebno. Apeliram zato da se stranačkim organizacijama vrati potreban sadržaj, a stranačke odluke ne donose pod „razno.“ I da se ta situacija ne rabi kako bi se mjesto odlučivanja o bitnim stranačkim i političkim pitanjima lokalnih sredina premjestilo nekamo drugamo. Najčešće izvan predviđenih mjesta stranačkog odlučivanja, među one koji „dolje“ ne dopuštaju ljudima da kažu što misle, a „gore“ se ne usuđuju izreći vlastito mišljenje.

I na kraju, nakon osam godina na mjestu savjetnika predsjednika stranke i sedam godina obnašanja časne dužnosti predsjednika Zajednice utemeljitelja još samo jedna mala anegdota s mog prvog delikatnijeg zadatka. Iznio sam Andreju da nisam slijedio njegove upute do kraja i da sam u konkretnoj situaciji (na terenu) postupio drukčije jer sam se uvjerio da bi sve ostalo bilo suprotno njegovim interesima. Dao sam mu do znanja da ću i ubuduće, nađem li se u sličnoj situaciji, postupiti jednako, čak i ako mi on kaže drukčije. Odgovorio je: „Zato mi i jesi savjetnik“. Na kraju svog ispunjenog političkog puta predsjedniku stranke mogu poručiti: zato što ti se sve može reći – zato i jesi predsjednik!

Ali ostajem pri tome da je u ovom trećem mandatu imperativ i u najvećem interesu budućnosti Hrvatske – politički i operativno ojačati stranku po dubini njezine strukture. A to podrazumijeva puno toga. Uključujući i mnoge promjene. Eto. Rekao sam! Napisao sam. I kad god treba, to ću ponoviti. Pobjede su nam dale vremena da se promijenimo. Onaj tko misli da su pobjede signal da se ne trebamo mijenjati, griješi. Tko god to bio.

Aktualno Vlada

Utabanim stazama. Uz formiranje šesnaeste Vlade Republike Hrvatske

Uredništvo

Još jedna pobjeda na saborskim izborima omogućila je HDZ-u formiranje šesnaeste Vlade Republike Hrvatske. Po mnogo čemu radi se o prirodnom nastavku dviju prijašnjih vlada: opet imamo izvršnu vlast u kojoj je naša stranka dominantan akter, predsjednik HDZ-a Andrej Plenković treći puta zaredom preuzima najodgovorniju dužnost u državi (predsjednik Vlade), a temeljni programski ciljevi uvelike se naslanjaju na uspjehe postignute u proteklih osam godina.

Slično kao i u ranijim mandatima, nova Vlada u Saboru uživa sasvim komotnu većinu: prilikom izglasavanja povjerenja 17. svibnja 2024. dobila je 79 glasova potpore. Uz HDZ, radi se o DP-u, HSLŠ-u, HDS-u, HNS-u, HSU i Marijani Petir. Tu je, kao i u ranijim mandatima, opet važno primijetiti da su druge stranke vladajuće većine u jasnom položaju manjinskih partnera, odnosno da ne mogu očekivati utjecaj veći od rezultata kakav su postigli na saborskim izborima.

Orijentaciju i zadane ciljeve treća Plenkovićeva vlade iskreno te s velikim zadovoljstvom pozdravljamo: doista nije moguće vidjeti drugog puta za Hrvatsku osim nastavka gospodarskog rasta, sređivanja materijalne i institucijske infrastrukture u državi te daljnje kapitalizacije njezina položaja u Europskoj uniji. Dakle, HDZ nastavlja s provjerenom uspješnom politikom modernog hrvatskog suverenizma! Našim čitateljima donosimo neke od temeljnih ciljeva koje će nova Vlada nastojati postići do 2028.

1. Uspješna Hrvatska

„Osigurati će se nastavak stabilnog rasta BDP-a, znatno iznad prosjeka država EU-a, čime će Hrvatska dosegnuti najmanje 80 % prosječne razine razvijenosti Europske unije.“

„Prosječna mjesečna neto plaća dosegnut će 1600 eura, a minimalna bruto plaća 1250 eura.“

„Osigurati će se mjesto u vrhuncu za svako dijete u Hrvatskoj do 2030.“

2. Vitalna Hrvatska

„Za svako rođeno dijete majke će dobiti godinu dana mirovinskog staža: za snižavanje dobne granice i za izračun mirovine.“

„Do kraja mandata povećat će se mirovine za najmanje 30 % te će na kraju mandata prosječna sveukupna mirovina iznositi najmanje 750 eura.“ „Uz nastavak Projekta Slavonija, Baranja i Srijem, Projekta Sjever te jačanja programa za razvoj Dalmatinske zagore, Gorskog kotara, Like, Banovine i Karlovačke županije, uspostaviti ćemo razvojni okvir za razvoj Neretve, Bukovice i Ravnih kotara te drugih dijelova Hrvatske.“

3. Pravedna Hrvatska

„Poseban će se naglasak staviti na sustavno prikupljanje, stratešku analizu i obradu podataka u vezi s nasiljem nad ženama i nasiljem u obitelji, kao i na međusektorsku suradnju.“

„Unaprijedit će se prevenciju svih oblika ovisnosti uključujući ovisnost o drogama, alkoholu i nikotinu te razvijati

Foto: Željko Lukunić / PIXSELL

prevenciju ponašajnih ovisnosti poput igranja igara na sreću, kockanja i klađenja, uključujući i regulaciju oglašavanja u javnom i medijskom prostoru.“

„U suradnji s jedinicama lokalne samouprave, poticat će se povratak mladih u ruralne prostore Republike Hrvatske te će se kreirati model da se prazne kuće stave u funkciju.“

4. Održiva Hrvatska

„Proširit će se kapacitete LNG terminala na otoku Krku sa sadašnjih 2,9 na 6,1 milijarda kubnih metara godišnje i povećati kapacitete plinskog transportnog sustava prema Sloveniji i Mađarskoj.“ „Nastavit će se s politikom obnove škola, bolnica i domova građana, za što se planira u samo prve dvije godine mandata uložiti 3 milijarde eura.“

„Subvencioniranim zajmovima i bespovratnim potporama stavit će se u funkciju 50 tisuća hektara zapuštenog poljo-

privrednog zemljišta, u što ćemo uložiti više od 60 milijuna eura.“

5. Suverena Hrvatska

„Snažno će se nastaviti s aktivnostima za rješavanje sudbine nestalih osoba u Domovinskom ratu te s istraživanjem i procesuiranjem ratnih zločina, što su naše trajne nacionalne zadaće.“

„Nastavit ćemo s pružanjem podrške proširenju Europske unije prema državama u našem susjedstvu koje ispunjavaju zadane kriterije za članstvo. Poseban prioritet je europski put Bosne i Hercegovine, u kojoj su Hrvati konstitutivan narod.“

„U Strateški program čelnika Europske unije za razdoblje od 2024. do 2029. godine ugradit ćemo prioritete koji odražavaju hrvatske nacionalne interese.“

Izvor: Program Vlade Republike Hrvatske 2024–2028.

Aktualno HDZ

Iz tabora pobjednika

Aktualno 35 godina HDZ-a

Hrvatska demokratska zajednica: Tuđmanova stranka!

Mario Kapulica

Od osnutka naše stranke prošlo je trideset i pet godina. Sasvim dovoljno da demantiramo sve one koji su mislili da je Hrvatska demokratska zajednica bila jednokratni Tuđmanov projekt koji je stvarao Hrvatsku te da nije imao i viziju njezine budućnosti. Da je osnovana kako bi se došlo na vlast samo zato da se nekoga s nje svrgne. Kako pogrešno i koliko nepromišljeno viđenje mnogih, a ponajprije onih koji se nisu mirili ni sa stvaranjem Hrvatske ni sa ključnom ulogom HDZ-a u Hrvatskoj!

Na jednom od posljednjih sastanaka inicijativnog kruga za osnivanje HDZ-a odlučivalo se o datumu njegova osnivanja. Tuđman je bio odlučan, ali kod mnogih je bilo dosta strahova i zadržki. Treba li požuriti ili je bolje pričekati? Treba li još malo taktizirati? Možda ipak to učiniti najesen, sada je i tako ljeto na vidiku pa će i politički interes splasnuti? Koliko god te rezerve bile razumljive, dolazile su od onih koji nisu osjetili ono što je Tuđman, bez sumnje iskusan strateg i taktičar, jasno vidio. A to je uzavrela atmosfera u hrvatskom narodu koji je shvaćao ususret kakvih izazova idemo a da nemamo ni osobu ni organizaciju koja bi nas vodila.

Opasnost koja se nadvila za onoga i one koji će krenuti usmjeravati tu energiju i preuzeti vodstvo u ispunjavanju očekivanja mnogih bila je značajna, ali još uvijek kudikamo manja od jedne druge i daleko pogibelnije ugroze: da se energija tog momenta ne iskoristi, da se nade hrvatskih ljudi još jednom iznevjere i da šansa koja se pružila ne bude iskorištena.

Uistinu, te rane 1989. kada se krenulo u konkretizaciju Tuđmanove ideje politička pustoš nakon 45 godina jednoulmlja i tuđmanovski rečeno „podrepaštva“ hrvatske političke elite, uz ušutkanu inteligenciju te razgranati represivni sustav kontrole čak i same misli a kamoli djela, nije obećavala ništa dobro. Narod je osjećao da ćemo takvi u srazu sa velikosrbijanskim agresivnim planovima izgubiti svaku bitku i pasti bez ispaljena metka. Tražio se lider, a vremena su bila ozbiljna i liderstvo se nije postizalo ispraznim lamentiranjima i jeftinim oporbenjaštvom.

Skupina pojedinaca ustanovila je, takoreći preko noći, čvrsto organiziranu stranku sa programom koji je bio toliko jasan i nedvosmislen da su nam mnogi predviđali brzu propast, ne zbog toga što ga narod ne bi prihvatio nego zato što su mnogi bili uvjereni da se narod tu ništa i neće pitati te da će autori i promicatelji tog programa uskoro završiti iza rešetaka.

To je luksuz kojeg si mnogi mogu dopustiti danas, kada je zahvaljujući Tuđmanu i HDZ-u Hrvatska čvrsta i stabilna, pa u njoj ima mjesta za kojekakve skorojeviće koji se jeftinim i ispraznim egzibicionizmom uspinju do visokih dužnosti i časti. Ono su bila druga vremena. Vremena u kojima je Tuđman, to izgovaram sa dubokim uvjerenjem, bio jedini koji je imao i liderske sposobnosti i karizmu koja je u tim okolnostima mogla zgrabiti među sve slojeve hrvatskog društva iskrenim i nepatvorenim programom stvaranja države.

U početku kolokvijalno zvano Hrvatski demokratski zbor ovo mjesto nadstranačkog okupljanja (jer su mu i ciljevi bili takvi) prometnulo se brzinom munje u Hrvatsku demokratsku zajednicu. Skupina pojedinaca ustanovila je, takoreći preko noći, čvrsto organiziranu stranku sa programom koji je bio toliko jasan i nedvosmislen da su nam mnogi predviđali brzu propast, ne zbog toga što ga narod ne bi prihvatio nego zato što su mnogi bili uvjereni da se narod tu ništa i neće pitati te da će autori i promicatelji tog programa uskoro završiti iza rešetaka. Tuđmanu naravno to ne bi bio prvi put, s njime su se tako obračunavali i ranije, ali za nas mlađe bi. No nas mlađe nije bilo briga, bili smo opijeni i samom idejom i šansom da se u njezinoj realizaciji okušamo, pa što bude.

No s Tuđmanom je bilo drugačije. Usudio bih se reći da Tuđman nije igrao na „sve ili ništa“. Ili kako su neki njegovi neuspješni imitatori prije pet godina u pokušaju rušenja njegove stranke i otimanja njenih dijelova zaigrali na „sada ili nikada“. Tuđman je igrao na „sve“ i na „sad“ svjestan da, koliko god cijena bila visoka, ovoga puta ne postoji varijanta u kojoj bi neupitna volja hrvatskog naroda, koju smo osjećali, bila nadvladana. Potpuno sam uvjeren da je bio siguran da

Foto: Slavko Mizdor / PIXSELL

se to neće dogoditi. Kako je to moguće? Pa zar je tada i u tim okolnostima itko mogao biti siguran u išta? Zar tada, kada nije postojala niti jedna matematička formula koja bi nam davala šansu? Pa mogao je, ali samo onaj koji je čitav svoj život posvetio stvaranju hrvatske države, koji je vagao i odvagao sve šanse, koji je mjerio i izmjerio sve izgleda i koji je na temelju svog osobnog i povijesnog iskustva razmotrio i procijenio svaku varijantu i unutar svake, ama baš svake, našao formulu kojom će i u najnepovoljnijem slučaju doći do cilja.

Tuđman je igrao na „sve“ i na „sad“ svjestan da, koliko god cijena bila visoka, ovoga puta ne postoji varijanta u kojoj bi neupitna volja hrvatskog naroda, koju smo osjećali, bila nadvladana. Potpuno sam uvjeren da je bio siguran da se to neće dogoditi.

Nedavno mi je u Gospiću jedan od onih koji su neposredno nakon prvih izbora osiguravali Tuđmanovu kuću ispričao kako je jedne večeri Tuđman došao među njih. Pitao ih je kako su i što oni misle o tadašnjoj situaciji. Volio je to Tuđman,

posebice kada bi došao među mlade. Oni su nešto rogoborili, jer sustav je tada bio nejak i promrežen svakojakim, u najmanju ruku nepouzdanim likovima. Čemu takvi sada kada mi imamo vlast? Tuđman je, kako mi je ispričao, ispružio dlan sa raširenim prstima i rekao: „ako imam ovo, nećemo uspjeti.“ Onda je skupio prste u šaku i rekao: „ako imam ovo, stvorit ćemo državu“. Pomislio sam, da – to je Tuđmanova politika!

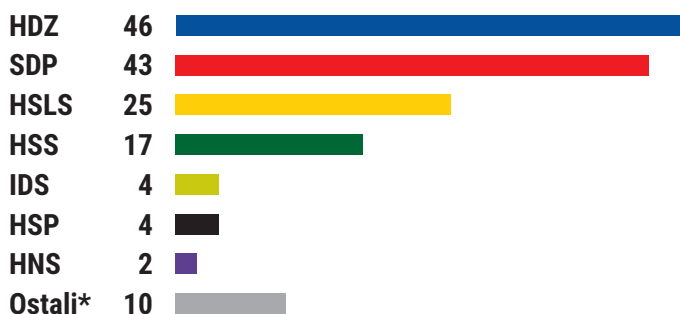
Eto, to je Tuđmanova zasluga, u tome je njegova veličina, na Tuđmanovoj srčanosti i pronicljivosti je stvorena samostalna i suverena država. A Hrvatska demokratske zajednica? Ona je dlan koji se u ključnom trenutku prometnuo u šaku. Ona je ono mjesto za koje bi stari latini rekli „Hic Rhodus, hic salta!“ Ovdje je Rodos, ovdje skoči! Odnosno, pokaži ovdje, na licu mjesta što znaš i umiješ. Sve nas koji smo o Hrvatskoj govorili pozvao je da pred njima pokažemo što možemo i na što smo spremni. I nije pogriješio. I ako vam se ponekad učini da je ta šaka poluotvorena, da više liči na dlan raširenih prstiju, ne brinite se. To je samo zato što nije normalno ni prirodno da ona bude stalno stisnuta. Ali ta hrvatska odlučna ruka je tu. Zatreba li biti će ponovo šaka u obrani od bilo kakve ugroze!

Aktualno 35 godina HDZ-a

Umijeće pobjede (2): HDZ 2000.-2024.

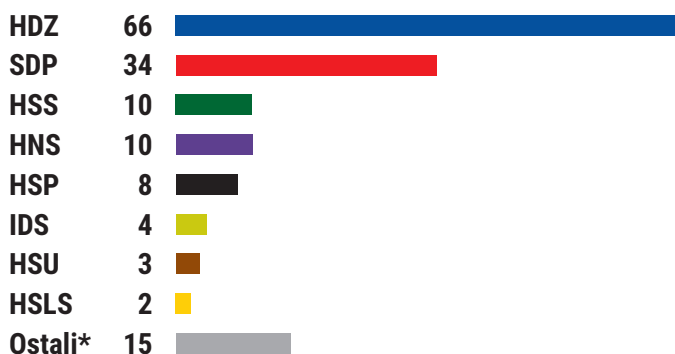
- ☑ 2000.-2024.: osam saborskih izbora – šest pobjeda (!)
- ☑ 2000.-2024.: osam saborskih izbora – šest vlada (!)
- ☑ 2000.-2024.: osam saborskih izbora – sedam puta najjača stranka (!)
- ☑ 2016.-2024.: najbolji niz – tri uzastopne pobjede (!)

2000.

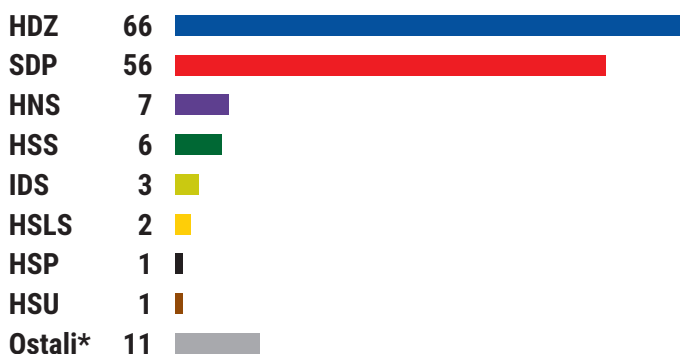
* Primorsko-goranski savez (PGS) i Liberalna stranka (LS) 2 mandata, Slavonsko-baranjska hrvatska stranka (SBHS), Hrvatska kršćansko-demokratska stranka i Srpska narodna stranka 1 i nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 3.

2003.

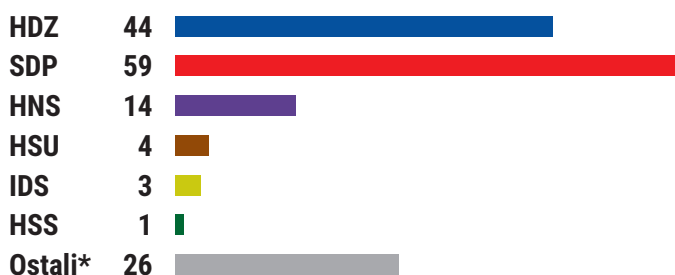
* Stranka liberalnih demokrata (LIBRA), Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) i nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 3 mandata, LS 2 i Demokratski centar (DC), PGS, Stranka demokratske akcije (SDA) i Hrvatska demokratska seljačka stranka 1.

2007.

* Nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 4 mandata, Hrvatski demokratski savez Slavonije i Baranje (HDSSB) i SDSS 3 i SDA 1.

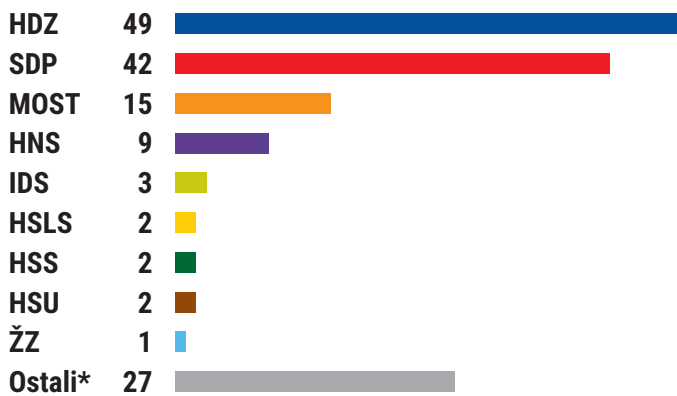
2011.

* Hrvatski laburisti (HL) i HDSSB 6 mandata, SDSS i nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 3 mandata, Hrvatska građanska stranka i Nezavisna lista Ivana Grubišića 2 i DC, HSP Ante Starčević (HSP AS), Bošnjačka demokratska stranka Hrvatske i Josip Kregar 1.

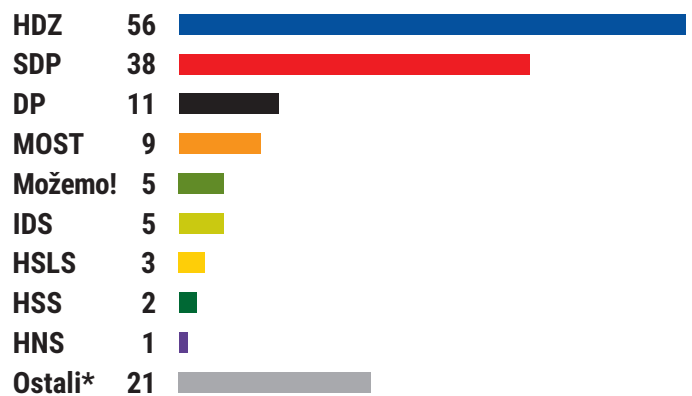

2015.

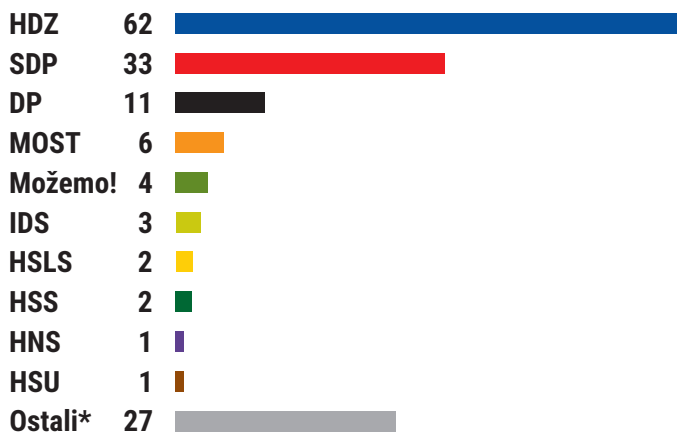
* Nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 5 mandata, HL, HSP AS i SDSS 3, HDSSB, Bandić Milan 365 (BM 365) i Hrvatska inicijativa za dijalog 2, Uspješna Hrvatska, Narodna stranka – reformisti (NS), Gordana Rusak, Hrvatska demokršćanska stranka (HDS), Blok umirovljenici zajedno (BUZ), Hrast – Pokret za uspješnu Hrvatsku (HRAST) i Nezavisna lista Stipe Petrina 1.

2016.

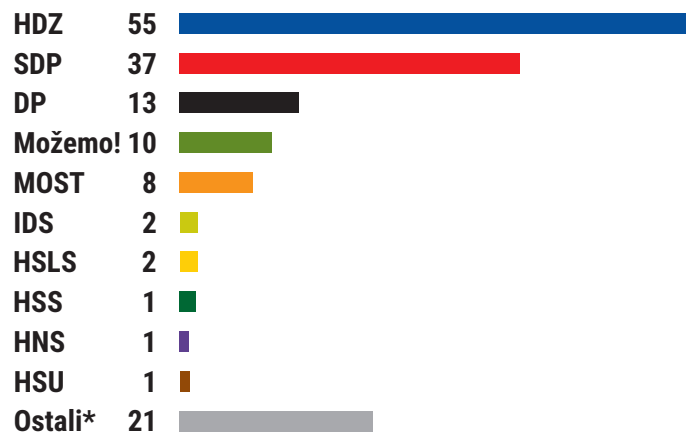
* Nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 5 mandata, SDSS 3, Promijenimo Hrvatsku i HDS 2, BM 355, HRAST, Bruna Esih, Marko Vučetić, Ivan Kovačić, SNAGA, NS, HDSSB i Nezavisna lista Željko Glasnović 1.

2020.

* Nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 5 mandata, Hrvatski suverenisti (HS) 4, SDSS 3, HDS, Marijana Petir, GLAS, Nezavisna lista Damir Bajš, Blok za Hrvatsku, Marija Selak Raspudić, Nino Raspudić, Pametno, Fokus, Bojan Glavašević, Radnička fronta, Nova ljevica, NS i Stranka s imenom i prezimenom 1.

2024.

* Nezavisni zastupnici (nacionalne manjine) 5 mandata, SDSS 3, Centar, Nezavisna platforma Sjever i HS 2 i HDS, Marijana Petir, Stranka s imenom i prezimenom (Dalija Orešković), GLAS, Pravo i pravda, Marija Selak Raspudić i Fokus 1.

Aktualno Utemeljitelji

Samo ovakva, uspješna Hrvatska dokaz je da smo devedesetih bili u pravu

U trenutku približavanja pete godišnjice izlaženja našeg časopisa odlučili smo prostor dati Ivici Tafri, agilnom utemeljitelju iz Splita. Tafa je član HDZ-a od 1989. godine, jedan je od prvih dragovoljaca Domovinskoga rata, a danas je prepoznat i kao uspješan poduzetnik.

Intervjuirao: Ivan Pnjak

Pitanje: Jedva smo dobili ovaj intervju. Imamo osjećaj da ste ga dali nekako nevoljko? **Odgovor:** U mladosti sam se zanošio velikim idejama i tražio autoritete koje ću slijediti. Srećom te sam autoritete našao u Franji Tuđmanu i Gojku Šušku. Pridružio sam se tisućama mladih koji su bili izvršitelji njihove politike ne dovodeći ih u pitanje ni kad nisam bio u stanju razumjeti svaki njihov korak jer sam znao da su do kraja posvećeni svom cilju. Vjerovao sam im. Tada sam naučio važnu lekciju: riječi su dragocjene, one obvezuju. Zašto izbjegavam puno govoriti? Ne samo zato što ima puno onih koji to čine umješnije od mene nego i zbog nastojanja da i danas i sutra mogu stati iza onoga što sam rekao. Okolnosti se mogu promijeniti, ali temeljna stajališta ne.

Pitanje: Pa ipak, bez obzira na rijetke javne istupe, mediji su vas nazivali utjecajnim predsjednikom županijske Zajednice utemeljitelja HDZ-a, a nakon toga i moćnim HDZ-ovcem koji traži šire preispitivanje odgovornosti nakon gubitka izbora u Splitu. **ODGOVOR:** Svaki predsjednik utemeljitelja Splitsko-dalmatinske županije je utjecajan jer smo tradicionalno snažan, aktivan i moćan dio naše Zajednice.

Pitanje: A Split? **Odgovor:** (smijeh) I onda me pitate zašto sam nevoljko pristao? No šalu na stranu, jasno je da me s obzirom na superizbornu godinu pitate o gradu i županiji iz koje dolazim jer nakon europskih i predsjedničkih slijede nam i lokalni izbori. Bez obzira na različita tumačenja, u svojim sam izjavama i odlukama nakon prošlih lokalnih izbora bio samo principijelan. Ni više ni manje od toga. Pozvao sam sve da kao pravi HDZ-ovci nađu snage za provođenje potrebnih promjena i izbor novih nositelja naših politika, kojima moramo otvoriti prostor da bismo došli u poziciju ne samo ponavljati naše pobjede nego i pobjeđivati u onim sredinama gdje do sada nismo bili uspješni. Ništa osobno, ništa novo i ništa što bi odudaralo od mog ukupnog djelovanja.

Pitanje: O kojem principu govorite? **Odgovor:** O principu preuzimanja odgovornosti, bez kojega ćete ostati bez ljudi koji su vas spremni slijediti. Pri tome odbijam teze po kojima se nešto toliko normalno i prirodno da se vidi iz aviona naziva previranjem. To su priče za malu djecu. Za nas utemeljitelje je potpuno normalno i prirodno da se zbog dobrih izbornih rezultata napreduje, a zbog izostanka očekivanih rezultata prepušta mjesto nekomu tko bi možda mogao napraviti pozitivnu promjenu. Namjerno kažem možda jer nikakvih garancija tu, naravno, nema. No u takvim okolnostima pokušati nešto promijeniti u interesu je svih onih kojima je interes HDZ-a važan. Nije mi jasna logika onih koji nakon podbačaja rezultata tvrde da promjene nisu potrebne te se uvijek iskreno zapitam koji su njihovi prioriteti? Pa nije to valjda sintagma kojom je nedavno netko opisao Arsena Bauka kao mogućeg kandidata za predsjednika raspadajuće Socijaldemokratske partije?

Pitanje: Na koju sintagmu mislite? **Odgovor:** Pa pisalo vam je u Jutarnjem listu: „Bolje je trajati nego vladati.“ Samo što u slučaju SDP-a nema ni vladanja ni trajanja. Naravno, ako pod trajanjem ne mislite na tavanje u zapečku političkih zbivanja.

Pitanje: Pa dobro, u ocjenama o SDP-u ste rezolutni, što nije iznenađujuće. No imamo osjećaj da su pitanja o dojučerašnjoj konkurenciji s desnice za većinu HDZ-ovaca malo osjetljivija. Što kažete na Domovinski pokret? **Odgovor:** Kažem da je Plenković u pravu.

Pitanje: Na što mislite? **Odgovor:** Na to da je HDZ središnja i stožerna hrvatska stranka od koje svi drugi mogu biti lijevo ili desno. DP je u nekoj javnoj percepciji desnije, no to nisu nikakve „početne postavke“ HDZ-a. Sve na čemu je HDZ stasao i danas je u njemu, prilagođeno i nadograđeno kako bi moglo odgovoriti na nove izazove. Kad bi se nad Hrvatsku ponovno nadvila neka nova ugroza, ni opet ne bi bilo nikoga desnijeg od HDZ-a i njegovih članova. U to možete biti sigurni.

Ivica Tafa, Andrej Plenković, Mario Kapulica

Foto: HDZ

Pitanje: Kao u vrijeme Tuđmana? **Odgovor:** Upravo tako, jer HDZ je i danas, bez obzira na izmijenjene okolnosti, točno onakva stranka kakvom ju je utemeljio Franjo Tuđman: suverenistička državotvorna stranka koja je osigurala Hrvatskoj europsku i euroatlantsku budućnost. I zato nitko tko se poziva na neki novi suverenizam izvan tih integracija nije na putu Tuđmanovih ideja, to nije Tuđmanova politika. Budimo realni, to su uvezene i rigidne političke, ekonomske i društvene politike bez socijalne osjetljivosti. U temelju naše stranke su suverenizam unutar euroatlantskih integracija te socijalna osjetljivost i briga za svakog hrvatskog čovjeka. Ni jedna lijeva vlada nije donijela toliko zakona u korist zaštite radnika i njihovih prava kao vlade Andreja Plenkovića. SDP je prazna ljuštura koja je radnike u svim svojim kratkotrajnim mandataima najviše ponižavala.

Pitanje: Koji su Vaši prioriteti? **Odgovor:** To je prelagano pitanje za onoga tko u sebi nosi osjećaj odgovornosti prema Hrvatskoj. Najprije je to bilo dati sve od sebe da pokret koji je krenuo u stvaranje države u tome i uspije, a to je značilo riješiti se nedemokratskog komunističkog režima pomoću kojega je Beograd upravljao našom sudbinom. Odmah nakon toga priključiti se onima koji su Hrvatsku branili.

Pitanje: A danas? **Odgovor:** Sada kada imamo državu naša je obveza ispuniti želje naših građana koji od nas puno očekuju, ali i prema nacionalnom vodstvu i vladi koja uspješno vodi Hrvatsku kroz niz paralelnih kriza, osiguravajući potrebnu stabilnost i sigurnost za sve građane. To je razlog zbog kojega sam bio do kraja uz Tuđmana, a danas snažno podupirem Plenkovića. Maestralno vodi nacionalnu politiku i ostvaruje hrvatske interese u Europskoj uniji. Nitko objektivan to ne može osporiti.

Pitanje: Pa dobro. Ali kad bi trebalo istaknuti barem jedan segment u kojem priželjkujete dodatne pomake, što biste izdvojili? **Odgovor:** Teško je na to odgovoriti na prvu. Ali ako

baš moram... Vjerujem da će u ovom trećem uzastopnom mandatu, nakon što je uložio silnu energiju u ta dva područja, više pozornosti usmjeriti i na dodatno osnaživanje stranke, koja samo maksimalnim ulaganjem u vlastitu budućnost može nastaviti ostvarivati ovakve rezultate.

Pitanje: Nije li malo čudno da Vi kao utemeljitelj toliko govorite o budućnosti? **Odgovor:** Jasno mi je kako logika nalaže da nad ljudima koji su trideset i pet godina u stranci, nakon svih povijesnih uspjeha devedesetih i rezultata u posljednjih osam godina, zavlada prošlost. Kad govorimo o prošlosti, na sigurnom smo terenu.

Pitanje: Pa otkud onda motiv za bavljenje pitanjima budućnosti kod generacije koja je na sebe do sada preuzimala i previše rizika? **Odgovor:** Jednostavno. Samo ovakva, uspješna i napredna Hrvatska dokaz je da smo devedesetih bili u pravu. Nismo stvarali državu da bismo nekomu napakostili, nego da bi hrvatskom čovjeku bilo bolje. Pitanje slobode i demokracije, ljudskih prava i nacionalnog identiteta, kojemu je prijetele ozbiljna pogibelj, smo riješili. Sada želimo da ta slobodna i demokratska država bude bogata, stabilna i sigurna. To je bila Tuđmanova ideja i vizija onih koji su se oko njega okupili. A na nama je, jer smo bili među njima, da tom cilju stalno pridonosimo.

Pitanje: No nakon tri i pol desetljeća ipak je logično osjetiti neki zamor? **Odgovor:** Naša je ideja plemenita, a ljude koji imaju plemenite ciljeve uvijek je krasila borbenost. Jedno bez drugoga jednostavno ne ide. A kad imate nešto u što vjerujete i što je vrijedno borbe, onda tu nema ustručavanja. Naprotiv. Politička vidljivost na razini dosjetke nas ne zanima. Država i njezina budućnost ozbiljne su stvari koje zahtijevaju širi angažman te snažno i otvoreno zastupanje vlastitih stajališta. A kada znate da ste u tome uspjeli? Kad stajališta koja promičete i drugi, izvan vašeg uskog kruga istomišljenika, počnu zagovarati kao svoja.

Mi i oni

Rasplinjavanje oporbe

Peđa Grbin je mjesec dana nakon formiranja vlade odustao od pregovora s DP-om!

Uredništvo

„Više nema smisla razgovarati“ izjavio je Peđa Grbin zatečen ponudama da se pregovori nastave kod DP-ovaca u ministarstvima. „S onima koji žele osigurati vlast sami sebi, a ne nama, nema više smisla razgovarati“, poručili su iz SDP-a. Čak je i Siniši Hajdašu Dončiću, starom pajdašu, nakon izbora bilo jasno da Rijeke pravde sa svoja 42 mandata mogu formirati antikorupcijsku većinu samo masovnom korupcijom. Arsen Bauk pak brojke je umetnuo u sve formule koje su mu pale na pamet, ali ne ide. Mirela Ahmetović je ozbiljno zaprijetila da će se baciti pod kotače prvog dužnosnika koji se bude vozio prema Vladi. Naravno da nije ni očekivala da će među njima biti netko od bratije iz Socijaldemokratske partije. Koja na čelu s Peđom izgleda kao iz bajke. One o Ali Babi i četrdeset hajduka. Što naravno nema nikakve veze s našim hajducima opjevanima u narodnim pjesmama.

Idi mi – dođi mi

Grmojina operacija bila je još ozbiljnija. Taj je govorio da ne može biti protiv toga da birači odluče koga hoće na izborima – odluče li se za njega. Ne odluče li se, onda je druga pjesma. Taj se sa svojih sedam zastupnika ponašao kao da ih ima sedamdeset sedam. Pa je svašta nudio. Najprije Karolini Vidović Krišto tri prolazna mjesta na Mostovim listama za Sabor. U kojem su dobili ukupno sedam mandata. OK, dva tradicionalno pripadaju njemu i Boži. Jedno Miletiću koji vrijedi za dvojicu pa je i na listi za Europu. Time su pokrili Rijeku i Metković. Bulj pokriva sve granične prijelaze kad već seoske straže neće.

Troskot je isto tu. On se mota oko Zagreba k'o Grmoja oko Penave. Nema što mu nije nudio. Čak je i manifest napisao s

naslovom: „Mi sa Zokom, Zoki s nama – blago njemu, blago nama!“. Ali avaj, Zoki ga nakon izbora nije ni nazvao. Kladim se da bi mu u suprotnom ovaj spremno otrčao pa taman cijeli Pantovčak postao klizište. Za sada je klizište samo cesta koja do Zokia vodi. Klizište je, inače, masa odvojena od podloge koja pod utjecajem gravitacije klizi niz padinu. Klizište se ne mora kretati po jasno definiranoj površini, ali jedno je sigurno – kad se aktivira, nastaje velika šteta u kojoj mogu stradati i ljudi. Onako kolateralno. Kolateralne žrtve su neizbježne čak i u teoriji pravednog rata. To ti je kad netko nastrada na pravdi Boga. Nek' se znade, nije šala, imat Zokia za maršala!

Te 2012. pisalo je na Wikipediji „utemeljitelj i trenutačni predsjednik stranke Božo Petrov.“ Evo gledam Wikipediju. Ista rečenica. Nakon četrnaest godina! Pa ažurira li tu Wikipediju itko? Ili se zbilja četrnaest godina može podvesti pod „trenutačno“?!? Mrmlj.

Tu je i neki Matic iz Obrovca. Koji je županijski mandat stavio u mirovanje da se može posvetiti gradskom mandatu, a sad je stavio u mirovanje gradski da može preuzeti saborski, koji je bio spreman staviti u mirovanje da može u vladu. Ako u nju ne bi ušao Ante Kujundžić, poznat po paroli: „S HDZ-om nećemo, sa SDP-om možemo, s Možemo! ne možemo!“ O njemu je *Slobodna Dalmacija* nedavno pisala: „sve što kaže, on kaže“. Hm. Čudan neki svat. Treba obratiti pozornost kada govori. Uživati u ritmu rečenica, riječi i slogova. Pažljivo sve raščlaniti: fonetski, fonološki, morfološki, sintaktički i semantički. Jerbo drugi kažu, a ne kažu. Dok on kaže i ako ne kaže. Ionako je ostatak onoga što je rekao dostupan samo pretplatnicima Slobodne. To su oni koji neku robu ili uslugu

Foto: Sandra Šimunović

plaćaju unaprijed. Vjerojatno zbog toga što bi se izglednost da bi platili nakon što čuju „čovjeka – koji kaže – sve što kaže“ jako smanjila.

Koalicija manjine i dalje je manjina

Ne mireći se s pravilom da se koalicije stvaraju oko stranaka s najvećim brojem mandata, Grmoja se upeo stvoriti je oko sebe, pa makar to bio samo privremeni aranžman koji bi trajao doklen on ili Bulj ne kažu dosta. Bio bi to svojevrsan ugovor o djelu s posebnim osvrtom na klijentelizam. Koji ne bi bio posebno raširen jer se sve vrti u krugu od dvadesetak ljudi. I tako od 2012. kad je skupina osnovana. Uglavnom mladi aktivisti koji dotad nisu aktivnije sudjelovali u političkom životu niti su bili društveno angažirani u međuvremenu su dobili sijede. Baš kao i oni koji čekaju bilo kakav demokratski proces unutar MOST-a. Te 2012. pisalo je na Wikipediji „utemeljitelj i trenutni predsjednik stranke Božo Petrov“. Evo gledam Wikipediju. Ista rečenica. Nakon dvanaest godina! Pa ažurira li tu Wikipediju itko? Ili se zbilja četrnaest godina može podvesti pod „trenutačno“?!? Mrmlj.

Kapetan Nikola Mali nudio je sve i sva. Predsjedniku DP-a mjesto predsjednika Sabora. Grbinu bez stranke mjesto predsjednika Vlade. Plamenom jazavcu Milanoviću da ostane tamo gdje je. Raspuđićima da ostanu i kad odu. A razgovarao je i s Penavom. Kaže da je tijekom razgovora vidio „iskru u njegovim očima“!?! E sad, o čemu su razgovarali kad je zaiskrilo, ne znam. Gledam, Nikola se pohvalio da je u braku već sedamnaest godina, a Ivan je isto oženjen. Pa što bi to dovruga moglo biti? Kako bilo, plan „Z“ nije uspio, a jazavac se povukao u mišju rupu iz koje s vremena na vrijeme promoli njušku tek da šnjofne što se događa i je li za njega itko pitao.

Tipični jazavci (vrste *Meles*, *Arctonyx*, *Taxidea* i *Mellivora*) kratkih su udova i zdepaste građe. Donja čeljust povezana je s gornjom transverzalnim kondilarnim nastavkom čvrsto vezanim u dugu šupljinu lubanje, pa je dislokacija čeljusti nemoguća. Ovo svojstvo omogućuje jazavcu održavanje snažnog ugriza bez popuštanja, no smanjuje pokretljivost čeljusti. Nije to dobro. Mislim na nepokretnu čeljust. Koja je jedina pomična kost glave.

Aktualno Superizborna godina

A sada – predsjednički izbori!

Nadamo se da Vladimir Vladimirovič Putin i Milorad Dodig neće imati komu čestitati na pobjedi jer novi predsjednik države neće biti Zoran Milanović. I da će mandat onoga koji se „ćerao do kraja“ uskoro završiti. Bilo i ne ponovilo se!

Uredništvo

Kad su ga uoči izbora pitali tko će biti oporbeni kandidat za predsjednika Vlade, Peđa Grbin je bez krznanja odgovorio: „Gledate ga!“ Malo tko je tada iza dva metra i deset centimetara Peđine žive sile vidio dvadesetak centimetara nižeg, ali sve korpulentnijeg Milanovića. „Ako sam ja žabac, onda si ti debeli prasac“, odgovorio je prostaku s Pantovčaka prije par godina Ernest Petry. Treba naglasiti da je Zoran u međuvremenu podosta dobio na težini, naravno ne onoj političkoj, ali i da mu je veoma malo ljudi na njegove uvrede odgovaralo istom mjerom. A možda su trebali.

Kako bilo, nakon što je Peđa Grbin 15. ožujka odustao od sebe, Socijaldemokratske partije, prve izborne jedinice i hrvatskog ustava, izašavši iz već postignutog dogovora o „širokoj lijevoj koaliciji“ koja bi ga svojim nejakim snagama podržala u bitci za predsjednika nove hrvatske vlade, postalo je jasno da se čovjek koji je najavio rijeke pravde pretvorio u utopljenika. Nakon što je raspustio pola županijskih organizacija vlastite partije, cjelokupno članstvo zagrebačke organizacije nekoliko puta, a u Saboru ostao bez više od polovine zastupnika, Grbin je, obeshrabren u nastojanjima da sruši Hrvatsku demokratsku zajednicu s notornima Beljakom i Čačićem, bračnim parom Puljak, Dalijom Orešković i Mrak Taritaš, odlučio u pomoć pozvati Zorana Milanovića. Čovjeka iz sjene u čiju se sjenu sakrio. Onog istog koji je prethodno izjavio da bi Peđa „svojom potporom i od majke Tereze napravio propalicu.“

Ili si ljevičar ili nisi novinar

Peđa je svojom potporom, pokazalo se to na izborima za Hrvatski sabor, od Milanovića uistinu napravio sebi sličnu propalicu, a upropastio je i svoju partiju (koja je, vjerojatno, dok ovo čitate, već dobila novoga predsjednika, a ako i nije uskoro će). Kad ovaj potonji ne bi bio predsjednik države, mogli bismo reći: neka ih tamo, daleko im kuća, sami pali, sami se ubili. No stvari su ipak puno ozbiljnije.

Rezultati parlamentarnih i europskih izbora nesumnjivo su pokazali da ljevici pomoći nema i da je svojim protuustavnim angažmanom Milanović presudio sebi, Peđi Grbinu i Socijaldemokratskoj partiji. S druge strane, istraživanje koje je provedeno među novinarima pokazalo je da u medijskom prostoru ni HDZ-u nema pomoći i da samo hrvatski birači stoje na putu onima koji tim prostorom dominiraju s neskrivenim ambicijama da unište HDZ i sve što on predstavlja ili da

ga makar svedu na mjeru koja bi takvima bila prihvatljiva. A koja je to mjera, to svi dobro znamo. Na dvadeset novinara koji podupiru ljevicu, pokazuje to nedavno objavljeno istraživanje, dolazi jedan (1!!!) koji glasuje za Hrvatsku demokratsku zajednicu. Mogu samo zamisliti kako se taj osjeća u tom okruženju.

Da tomu nije tako, da postoji makar nekakva natruha nepristranosti, pa makar i hinjena, Milanoviću bi u javnom prostoru već bili odbrojani dani pa bi birači na predsjedničkim izborima odlučivali između ljudi koji jesu različitih političkih stajališta, ali nisu protiv Ustava i zakona hrvatske države. Jasno je da Milanović u toj utakmici ne bi sudjelovao.

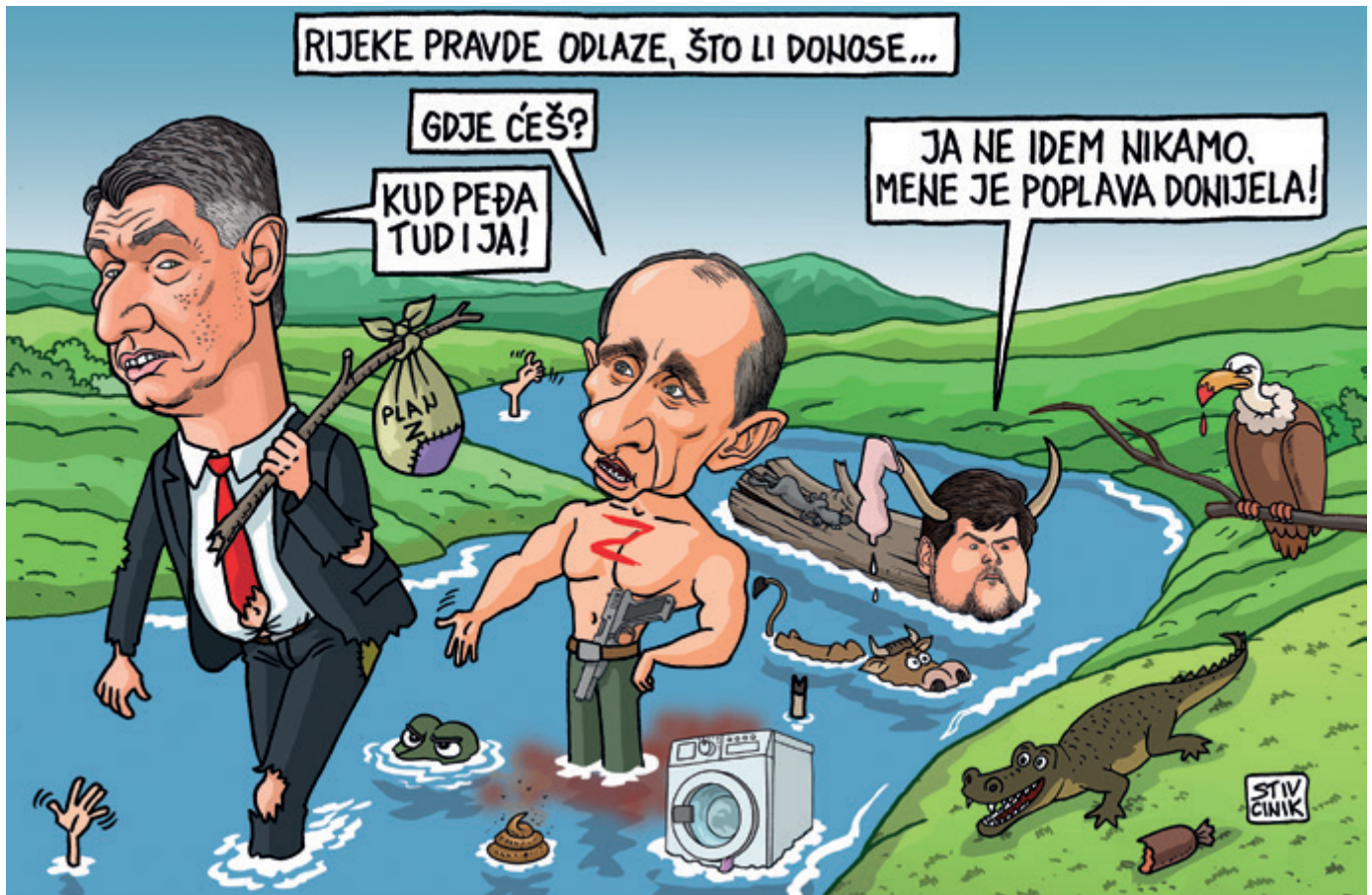
Ovako će on, bez obzira na to što je u svojoj raboti protiv Hrvatske i Hrvatske demokratske zajednice već odavno izašao iz svakog racionalnog diskursa (a možda i baš zbog toga) i dalje haraćiti javnom scenom nanoseći neprocjenjivu štetu državi.

O tome svjedoči njegovo otvoreno i ni od koga problematizirano kršenje Ustava, izjašnjavanje o nepriznavanju zakona koje donosi Sabor, njegov pritisak na zakonodavnu vlast, miješanje u sudbenu vlast, angažman protiv usklađenog djelovanja državne vlasti, i sve to jer sebe – prema vlastitom kazivanju – smatra „jedinom oporbom u Hrvatskoj“. To da hrvatski državni poglavar na sebe preuzima ulogu najgrubljeg oporbenog djelovanja prema stranci koja uživa najveće povjerenje birača, samo je po sebi problematično. Ali to da se prometne u oporbu prema izabranim tijelima državne vlasti, institucijama države i samoj Hrvatskoj, jednostavno je nezamislivo u uređenom i uljuđenom demokratskom društvu.

Milanović i bespravna gradnja

To vam je kao s bespravno izgrađenim objektima u Švicarskoj. Taj termin tamo jednostavno ne postoji jer nikomu ne pada na pamet bespravno graditi niti bi onaj tko bi u takvu avanturu krenuo, uspio s tom građevinom doći do krova. Taj ni temelje ne bi mogao postaviti, a kamoli dignuti čitavu zgradu. U Hrvatskoj se protuustavno i protuzakonito Milanovićevo djelovanje koje se godinama odvija pred očima cijele javnosti jednostavnim rječnikom govoreći – legalizira, u veoma sumnjivu postupku i po nikada izrečenim kriterijima. Kao da se radi o nekoj potleušici, beznačajnom objektu na kraju omanjeg sela, koji je netko na brzinu sklepaio daleko od očiju svih koji su dužni to spriječiti.

Da stvar bude gora, taj kršitelj svih pravila, zakona i uzusa normalnog i prihvatljivog ponašanja ima čitavu bulumentu utjecajnih ljevičarskih i ponekog (ruku na srce) desničarskog

pobornika koji u njegovu djelovanju, koje je ispod bilo kakve razine normalnog postupanja, vide vertikalnu.

Pozivali smo mnogo puta predsjednika Republike da prestane. Da se zaustavi. Da zastane u sumanutom i rušilačkom pohodu na sustav, vojsku i državne institucije. Da nas prestane sramotiti u svijetu. Da pronađe način i zasluži poštovanje ljudi: i onih koji su ga birali i onih koji nisu. On ne da u tome nije uspio, nego se nije ni potrudio. Svakodnevno prostački vrijeđa više ljudi nego bilo tko od nas u životu.

Možemo samo sa žaljenjem konstatirati da smo umjesto normalnog imali predsjednika koji se u politiku uključio galamom jer – nema zakonskih ovlasti, sprdnjom – jer nema argumenata, vrijeđanjem i divljanjem – jer nema pristojnosti i teško svladava svoj besprizorni „karakter“.

Šuplja priča njegovih ideoloških pobornika, koju slušamo proteklih godina kada staju u obranu njegove prostačke destruktivnosti, često se u nedostatku argumenata svodi na to da su javni istupi njegovo „gotovo pa jedino političko oružje“. Milanović je jedan od trinaest europskih predsjednika bez izvršnih ovlasti, to je točno. Ali niti jedan od njih nije time tako frustriran niti tako iskazuje svoje frustracije niti ikomu od njih pada na pamet djelovati protiv Ustava i zakona. Očito je da prisega koju jamči svojom čašću Milanovića ne obvezuje jer časti nema.

Još jednom o medijima

Premda se trudimo, teško nam je pohvatati sve što u medijima napišu oni (a istraživanje je jasno pokazalo koji) koji se tobože bore da bi medijima bilo bolje. A najbolja su rješenja,

kao i obično, ona najjednostavnija. Tako smo koji mjesec prije objave već spomenutog istraživanja u Novom listu pročitali kako je najveća šteta što devedesetih iz pravosudnog sustava „nisu izbačeni svi koji su se dobroano ogriješili u elementarni ljudski moral i etiku“ i što im nije doživotno zabranjena bilo kakva mogućnost obavljanja ikakve javne djelatnosti. I sve to pod naslovom „Kakva država, takvo i pravosuđe“. Država dakle ne valja. Pretpostavljamo da isto ne vrijedi za medije. Jer da netko napiše tekst: „Kakvo pravosuđe, takvi mediji, takva i država“, ne bi se baš dobro proveo. Iako su se i u medijima i među onima koji ih odgajaju, baš kao i u pravosuđu, mnogi na vrijeme prestrojili.

Poznata je stvar da šiljiti po tome u ratno vrijeme nije bilo baš poželjno. Ionako su Tuđmanu i ekipi stalno spočitavali da takvima uskraćuju slobodu čak i kad su potpuno slobodno i otvoreno drukali za drugu stranu. I tada su, kao i danas (Raspudić je spjevao ep o Grmoji i tome kako on svojom novouzgojenom bradom šalje političke poruke, op. ur.), „najprogresivnije snage“ slale političke poruke lamentirajući o bradama. Tako se Jelena Lovrić, koja nikako da nagovori oporbu da se žešće obračuna s HDZ-om, onomad pobrinula opjevati Josipa Broza. Pa je tamo negdje devedeset i prve napisala kako se taj brijač i za vrijeme najžešćih neprijateljskih ofenziva. I time slao snažnu političku poruku svojim borcima. Za koje se baš i ne može reći da su si mogli priuštiti taj luksuz. Uostalom, priča narod da su im se upravo zbog toga krajem rata neprimjetno prikrali mnogi četnici. Ušli u njihove redove a da nitko nije primijetio.

Riječ oporbe

Tako su govorili Zoran Milanović, SDP, MOST, Možemo!, Centar et comp

Matkov kutak

KRŠĆANSTVO NA DJELU

„Kao kršćaninu, svaki čovjek mi je brat. (Pitanje novinara, op. ur.) Što s ilegalnim migrantima? Treba ih deportirati!“
(Nikola Grmoja Matko, saborski zastupnik MOST-a, 12. travnja 2024.)

NOSTRADAMUS IZ METKOVIĆA (1)

„Bit ćemo jači nego što smo bili prije četiri godine. Biti ćemo bolji i od Domovinskog pokreta i od Možemo!“
(Nikola Grmoja Matko, saborski zastupnik MOST-a, 12. travnja 2024.)

NOSTRADAMUS IZ METKOVIĆA (2)

„Most će biti najveće iznenađenje izbora za ankete i takozvane analitičare.“
(Nikola Grmoja Matko, saborski zastupnik MOST-a, 12. travnja 2024.)

ZOV MIROVINE

„Potrebne su nam nove nekompromitirane snage.“
(Nikola Grmoja Matko, saborski zastupnik MOST-a, 12. travnja 2024.)

Vladin kutak

NA MLADIMA SVIJET OSTAJE!

„Moja politička budućnost je kao premijera. Ne ide zasad, ali mlad sam.“
(Mislav Kolakušić, predsjednik Prava i pravde, 19. travnja 2024.)

ZNATI ZNANJE

„Čini mi se da je Penava stvarno odlučan da ne ide s HDZ-om.“
(Nikola Grmoja Matko, saborski zastupnik MOST-a, 23. travnja 2024.)

MRENA NA OČIMA (1)

„Plenkovića cijela ova neizvjesna situacija oko pregovora za sastavljanje vlade previše opterećuje.“
(Peđa Grbin, predsjednik SDP-a, 26. travnja 2024.)

MRENA NA OČIMA (2)

„Vidio sam iskru u Penavinim očima.“
(Nikola Grmoja Matko, saborski zastupnik MOST-a, 29. travnja 2024.)

SDP-OV KUTAK (1)

NAIVCI I GRBIN (1)

„Okupljali smo ljude, organizirali događanja, razgovarali smo s građanima, reagirali na lokalne probleme, širili socijaldemokratske vrijednosti, sve koliko smo mogli s obzirom na okolnosti.“
(Iz priopćenja vukovarskog SDP-a, 15. svibnja 2024.)

GRBIN I NAIVCI (1)

„Unutar stranke dobro je poznata činjenica da je predsjednik Peđa Grbin dao svoju riječ Biljani Gaća, predsjednici SDP-a Vukovar te dugogodišnjoj aktivnoj članici koja je to svojim radom i trudom zaslužila i ranije, da će upravo ona biti izravna zamjena za mandat kolege Predraga Freda Matića.“
(Iz priopćenja vukovarskog SDP-a, 15. svibnja 2024.)

Foto: Igor Kralj / PIXSELL

GRBIN I NAIVCI (2)

„Istu tu riječ dao je (Grbin, op. ur.) i Predragu Fredu Matiću, SDP-ovom zastupniku u Europskom parlamentu i članu Predsjedništva SDP-a Hrvatske, a koji nam je to javno rekao.“
(Iz priopćenja vukovarskog SDP-a, 15. svibnja 2024.)

NAIVCI I GRBIN (2)

„Šokirani i duboko razočarani činjenicom da je Predsjednik stranke prekršio prethodno spomenuti usmeni dogovor te pokazao da se ne drži dane riječi, ističemo da je ovo ogroman udarac cijeloj našoj organizaciji.“
(Iz priopćenja vukovarskog SDP-a, 15. svibnja 2024.)

SDP-OV KUTAK (2)

HVALA ZORANE, HVALA PEĐA!

„Ne treba se zavaravati, SDP je stranka u problemima. SDP je primio jak udarac na posljednjim izborima. Naša stranka je zapuštena, u izazovnoj financijskoj situaciji i mnogi su naši ljudi njome razočarani.“
(Iz Facebook statusa predsjednika splitskog SDP-a, 6. svibnja 2024.)

ZBOGOM PEĐA!

Nakon izbornog ciklusa, ali i četverogodišnjeg mandata, jasno je svima da Peđa Grbin mora odmah dati ostavku.
(Iz Facebook statusa predsjednika splitskog SDP-a, 6. svibnja 2024.)

ŠUTIRANJE MRTVACA

„Još gore je što smo svi bili svjesni njegovih (Grbinovih, op. ur.) slabosti pa smo ipak imali neke članove rukovodstva koji su bespogovorno podržavali njegovo liderstvo i time štitili svoje osobne interese, dok su interese stranke i države potpuno ostavili sa strane.“
(Iz Facebook statusa predsjednika splitskog SDP-a, 6. svibnja 2024.)

MUMIJA OD STRANKE

„Stranka je nažalost postala talac uvijek istih ljudi kojima je godinama SDP sredstvo za ostvarivanje interesa i vucaranje po institucijama bez da ostave ikakav značajan trag.“
(Iz Facebook statusa predsjednika splitskog SDP-a, 6. svibnja 2024.)

1989. 1990. 1991.
1992. 1993. 1995.
1996. 1997. 1998.
1999. 2000. 2001.
2002. 2003. 2004.
2005. 2006.
2007. 2008. 2009.
2010. 2011. 2012.
2013. 2014. 2015.
2016. 2017. 2018.
2019. 2020. 2021.
2022. 2023. 2024.

HDZ

35

GODINA